

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 8 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvele frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Praznujmo god sv. Cirila in Metoda z narodnimi — darovi!

V Ljubljani 4. julija.

Odkar se je začel slovenski narod, razkasan v raznih pokrajinah, zavedati, da je tudi on narodna jednota sam v sebi, da je poleg tega veja na velikem drevesu slovanskem, od tedaj časti, praznuje hvaležno vsako leto dan 5. julija. Ta dan posvečuje katoliška cerkev prvima slovanskima blagovestnikoma, Solunskima bratoma, sv. Cirilu in Metodu. Poleg cerkve pa obhajajo slovesno ta dan vsi slovanski rodovi, spominjajoč se velicij dobrot, katere sta jim podelila sveta brata — prva oznanjevalca krščanske vere in stvoritelja slovanske službe božje. V mnogih slovanskih pokrajinah obdržal se je slovanski jezik do današnjega dne v cerkvenih obredih, v drugih pa ga je, žalibog, že davno izpodrinila latinščina. A kako žalostne bile so posledice tam, kjer se je posrečilo nasprotnikom slovanstva doseči svoje nakane zoper slovansko bogoslužje! Narod, izgubivši narodno cerkev, padel je kmalu v duševno mrtvilo, kos za kosom slovanske zemlje se je potujčil, za veke izgubil slovanstvu.

Najhuje godilo se je v tem pogledu prav nam, že itak maloštevilnim Slovincem. Videti je bilo skoro, kakor da je našemu narodu sojeno, da izgine iz števila živih in se potopi v morji tujstva, katero je vek za vekom pritiskalo s toliko silo nanj od vseh strani. Šele narodna zavest, najnovejše dobe mu je dala novo moč in nov pogum za življenje in napredovanje v narodnem duhu. Ali ob enem je pritisnil zoper nas sovražnik z novimi raznarodujočimi sredstvi. Posebno nevarno postalo je v novjšem času pogubno delovanje raznih šolskih društev, katera so ustanovili nasprotniki slovenstva. S pomočjo teh društev naj bi se lovila slovenska mladina v tuje roke, z njih pomočjo naj bi se potujčevali mali otročiči slovenski, odtujil naj bi se zarod slovenski svoji materi in tako v korenini, torej najuspešneje potujčil ves narod.

V tej veliki nevarnosti vzbudil se je mej zavednimi Slovenci duh sv. Cirila in Metoda. Spomin na ta blagovestnika slovanska in njiju delovanje bil je rešilna zvezda, ki je zasijala v temni noči obupanemu narodu. Ustanovila se je družba, katera si je sv. Cirila in Metoda, ta največja dobrotnika vseh slovanskih narodov, postavila za svoja pokrovitelja, da skrbi za slovensko dečo ob meji, koder je zanjo nevarnost največja. Uprav družba sv. Cirila in Metoda nadaljuje blagonsno delovanje prvih dveh slovanskih apostolov, ker ona brani ob mejah slovenstva slovanski deci narodnost in vero. Vsakega zavednega Slovence, vsake zavedne Slovenke prva, poglavitna in najsvetejša dolžnost je, da dejansko podpira to, za nas tako potrebno in po svojem dosedanjem delovanju tako koristno družbo.

Z resničnim veseljem smo torej že v zadnjem našem listu pozdravljali ukrep Tržaške podružnice, da se zbira in zbere v proslavo praznika naših blagovestnikov povsod, koder prebivajo zavedni sinovi in hčerke slovenskega naroda,

Cirilo-Methodijski dar.

Držimo se tu stare prislovice: „Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača“ in položimo za jutranji dan v hvaležni spomin blagima našima oznanjevalcema vere in olike vsak svoje darilo in darilce, bodi še tako skromno. Zgradili ne bomo s tem sijajnih palač, stavili ne bomo veli-

kanskih kipov od bronu ali mramorja, ali postavili bomo še lepši in trajnejši spomenik, ker storili bomo najpotrebnejše, da obnovimo in okrepimo delo, katero sta sv. Ciril in Metod takó lepo bila pričela pred tisoč leti. Zasejali bomo narodno zavest po svojih, narodnih, dobro osnovanih šolah v našo mladino, odgojili bomo zarod, ki ne bode sramoval se svoje matere slovanske, kakor bi se je, če puščamo otroke v šolah-potujčevalnicah. Le takó dosežemo, da vzraste nam zaveden narod slovenski, ki bode stal krepko na braniku za največji svoj svetinji, za narodnost in vero proti vsakemu navalu pohotnega tujca! Kakor bodo torej nicoj, v predvečer sv. Cirila in Metoda po slovenskih vrhovih plamteči kresovi pričali daleč na okrog, da Slovenec živi in časti svoja največja dobrotnika, tako naj Cirilo-Methodijski dar bode priča, da smo rodoljubje v dejanji, da hočemo od leta do leta žrtvovati nekoliko svojega imetja za naše narodne trdnjave ob mejah, za Ciril-Methodovo šolstvo!

Kriza.

Na Dunaji 3. julija.

Nemški levičarji in nemški konservativci so povse jednako nezadovoljni, tako da je bilo ministerstvo primorano preložiti rešitev krize skoro za teden dni. Glavna razprava o valutnih predlogih začela se bode po najnovejših določbah šele v ponedeljek, dne 11. t. m., do tedaj mora biti tudi gotovo, kako bodo glasovali konservativci in liberalci nemške narodnosti.

Ministerski predsednik grof Taaffe skušal je v sobotni seji potolažiti razdražene tovariše Zallingerjeve in Ebenhochove. Odgovoril je na vprašanje Ebenhochovo, je li bil vladni zastopnik Plappart pooblaščen izjaviti, da ni moči v Zallingerjevem zmislu premenjenega zakona o uredbi stavbenih obrtov predložiti cesarju v potrdilo; potrdil je sicer izjavo Plappartovo, a samo glasom besed, z misel njegovega govora bil je naperjen zoper vladnega zastopnika. Grof Taaffe izrekel je naravnost, da se je vlada ravnala po želji večine odseka in ne po principijelnem svojem prepričanju in izjavil, da se bode ozirala na predlagane izpremembe kolikor bode mogoče. S tem — tako bi sodili — morejo biti nemški konservativci zadovoljni, saj je vender brez ovinkov povedano: baron Plappart ostane na svojem mestu, a vzlic temu ni na njegove besede pokladati nikake važnosti. Kakor se pa kaže, naveličali so se konservativci mirnega življenja in hrepené po boju. „Grazer Volksblatt“, precej radikalno glasilo štajerskih konservativcev, poroča, da se vznemirjenost v Hohenwartovem klubu še ni podela, da so konservativci razžaljeni in da niso z vlado nezadovoljni samo za to, ker ni odkrito desavouirala barona Plapparta, ampak tudi še iz mnogih drugih razlogov. Ti drugi razlogi so menda tudi povod, da mislijo nekateri konservativci, venderle znebiti se varuštva Hohenwartovega, zakaj oficijelno glasilo konservativnega kluba „Cons. Corresp.“ piše doslovno: Z ozirom na tendenciozno vest, da uvažujejo nemški konservativni poslanci prav resno vprašanje, ali bi ne kazalo izstopiti iz konservativnega kluba, moremo določno izjaviti, da tega, če se bo zgodilo, nikakor ne nameravajo vsi ti poslanci. — Isto glasilo pravi tudi, da je govoril dr. Ebenhoch samo imenom slučajne večine konservativnega kluba, da je bil njegov govor samo udarec v vodo, ki bo le škodil ugledu kluba, interesom volilcev dotičnih poslancev pa ne bode ko-

ristil nič. List ne vé povedati, ali bode to uplivalo kaj na politični položaj, sodi pa, da s kričanjem ni moči tirati pametne in uspešne politike, najmanj konservativne.

Uvažuje to izjavo in odgovor grofa Taaffe na dr. Ebenhochovo vprašanje, kateri odgovor je kolikor toliko ugoden za to skupino poslancev, mislimo, da se bode posrečilo Taaffeu in Hohenwartu vzdržati v klubu, če ne vseh, vsaj večino nemških konservativnih poslancev.

Levičarjev grof Taaffe še ni potolažil. V soboto popoldne ob 1. uri začela se je seja ministerskega sveta in trajala do 5 ure. Ukrepi, storjeni v tej seji, še niso znani, in vlada tudi v oficijelnih glasilih se ni ničesar v tem oziru izjavila. Gotovo moči je samo to povedati, da ministerstvo še ni jedino, kako ravnati z levico. Nemci seveda delajo z vsemi silami na to, da bi vlada ustregla njihovi želji, čeprav še ni nikjer povedano, kaj bočejo, kakšnih koncesij tirjajo. Nekateri listi razširili so sicer vest, da bode vlada, da ustreže levici, poslala na Kranjsko za deželnega predsednika barona Schwegla (!), a to se vidi vsakomur nemogoče, že iz razlogov, ki so stari, a neizbrisni. Zanimivo je, kako pišejo o naši parlamentarni krizi madjarski listi, katere družijo z Nemci iskrene in povse umevne simpatije. „P. Lloyd“, ki se že od nekdaj navdušuje za to, da bodi naše monarhije jedna polovica nemška, druga pa madjarska sodi, da je čudno in komično, kako hoče vlada po krasnih skušnjah na Češkem, vzgojiti si še veliko slovenstvo in misli, to je kaka tajnost avstrijske politike. Seveda se temu listu, ki pita opozicijske stranke v parlamentu z „politisches Lumpenthum“ ne vidi prav, da je levica prav predlogo o regulaciji valute porabila v to, da spravi vlado v stisko, kajti pri regulaciji valute gre tudi za interese ogerske in ti so sveti ter vzvišeni nad vse drugo. V istem zmislu pišejo tudi drugi ogerski listi; vsi se zlagajo v tem, da so politične tožbe levičarjev opravičene, vsi zagovarjajo njene težnje, le tega ne odobravajo, da se levičarji protivijo vladi pri valuti. „Budapešti Hirap“ pravi kar naravnost, da pri sklepanju nove pogodbe leta 1867. Ogarska ne bo več obnovila tistih točk carinske in trgovinske pogodbe, s katerimi se omejuje nezavisnost Ogarske v finančnih in kreditnih rečeh. „Magyar Ujszag“ sodi, da levica nikakor ne more glasovati zoper regulacijo valute, ker bi s tem ožigosala samo sebe, zatajila svojo preteklost in uničila svojo bodočnost. Vlada, pravi ta list, dobila bo potrebno večino za valutne predloge, če je ne bode izvršila s pomočjo levičarjev, izvršila jo bode proti njim. Reakcionarji in narodni „exaltados“ čakajo nestrpnost, da stori levica kako nerodnost, da bi potem vladi, seveda ne brezplačno, ponudili svojo pomoč.

Tako skušajo ogerski listi uplivati na našo vlado levičarjem v korist, in „N. Fr. Presse“ vé tudi že povedati, da so te madjarske impertinencije naredile na vladne kroge velik utis.

Navzlic temu sodimo, da nemška drevesa ne bodo vzrasla nad oblake. Nemški nacionalci so se popolnoma odcepili in ne marajo več z levico vkupno delovati. Posl. dr. Steinwender očita v posebnem članku levičarjem, da se niso postavili niti pri tej priliki na narodna tla. Steinwender zahteva, naj izstopi grof Kuenburg iz ministerstva, levica pa naj odkloni načeloma vsako predlogo, za katero glasovati bi značilo toliko, kakor izražati vladi zaupanje, v prvi vrsti torej valutne predloge. To se more in

to se mora zgoditi — pravi Steinwender, če pa leviča tega ne mara storiti, potem je raztrgana aleharna vez mej njo in nacijonalcji. — Kako ne-jedini so levičarji, vidi se iz tega, da si prizade-vaja posamni listi, sosebno „Neue Fr. Presse“, upli-vati nanje v vladnem zmislu, kar odklanja „Ta-gespošta“ srdito, češ, pisanje imenovanega lista je poziv na vlado, naj potolaži levičarje s praznimi obljubami. Mi — pravi „Tagespošta“ — ne bo-demo izpod vladne mize pobirali drobtinice, nego hočemo, da nam vlada izdatno odpomore. „Izdatnih“ koncesij želi si pač vsaka stranka, dobila jih pa doslej še ni nobena in tudi levičarji je menda ne bodo dobili niti ta pot, kajti levičarski listi sami javljajo, da grof Taaffe sicer ni naravnost nasproten levičarjem, da pa ne mara dati nikakega jamstva zato, da bode upošteval levičar-ske želje. — Kaj pomeni to, da grof Taaffe ni „naravnost nasproten“, da pa „ne mara dati ni-kakega jamstva“, to vemo — žal — prav mi Slovenci le predobro

Državni zbor.

Na Dunaji 2. julija.

Današja seja bila je prav zanimiva. Videli smo zopet grofa Taaffea in čuli pojasnilo njegovo glede na vladnega zastopnika znano izjavo, ki je vzbudila nezadovoljnost nemških konservativcev. Posebnega utisa ta izjava ni naredila in morda je ministerski predsednik prav zato skušal pobiti Luegerja bolj rezko, kakor je bilo potreba. To se mu mora pustiti grofu Taaffeu, dovtipen je bolj, ko vsi drugi ministri vkupe.

Začetkom seje naznani predsednikov namestnik baron Chlumsky, da je predsednik dr. Smolka šel zdraviti se v neko kopališče in da se bode mešana komisija radi posvetovanja o draginskih pri-kkladah sešla dne 4. julija.

Poslanca Zehetmayr in Hagendörfer stavita nujne predloge za državne podpore po ele-mentarnih nezgodah oškodovanim prebivalcem pol-okrajev Linc in Hartberg; poslanci Hallwich, Hauck, Slama, Eim, Gessmann, dr. Dyk, in Exner stavijo razne interpelacije.

Na dnevnem redu je nadaljevanje razprave o uredbi stavebnih obrtov.

Ministerski predsednik grof Taaffe omeni v zadnji seji stavljenega vprašanja poslanca dr. Ebenhocha, je li bil vladni zastopnik pooblaščen iz-javiti v obrtnem odseku avtoritativno, da od posl. Zallingerja stavljeni in od zbora vsprejeti predlog ni takov, da bi ga bilo moči predložiti v Naj-višje odobrenje. Minister odobrava, da vladni za-stopnik v tem oziru ni hotel dati točnega odgovora, ampak to prepuštil resortnemu ministru. Vprašujoči poslanec spodbikal se je nad tem, da je vladni za-stopnik prišel v dotično sejo obrtnega odseka, ker ga volitev poročevalca baje nič ne briga. Vladni zastopnik je bil k tej seji povabljen in je to pova-bilo vsprejel. V tisti seji izjavil se je vladni za-stopnik, da po nasvetu poslanca Zallingerja vzpre-jete določbe ni moči predložiti v Najvišje odobrenje, in sicer storil je to, ker je bil avtoritativno poob-laščen. Pri tej priliki prosveduje vlada kar najod-ločnejše zoper izraz, ki se je rabil v zadnji seji; ministri so si svoje ustavne odgovornosti popolnoma sveti, sluge pa so samo Nj. Velečanstva cesarja.

Posl. dr. Pattai ugovarja Taaffeu in trdi, da je vlada s tem korakom pokazala svojo udanost za jedno jedino stranko; nekaj hotela je biti nad strankami, sedaj pa je pod njimi. Tiste stranke, katere so močne, dosežejo vse, druge pa ničesar. Govornik upa, da vlada zaradi tega, če ostane zbornica pri svojem sklepu, ne bode stavila kabi-netnega vprašanja, upa pa tudi, da cesarske sank-cije ne bo več mešala v debate na nedopusten način.

Posl. Engel priporoča predlog Zuckrov, proti čemur se vladni zastopnik Plappart odločno izreče.

Posl. Pininski zagovarja legalnost zbor-ničnega ukrepa in se izreče zoper predlog Wid-manov.

Posl. dr. Lueger pravi, da je Taaffe od-govarjal Ebenhochu lepo akordirano, njega pa kar oštel. Govornik misli, da je Taaffe svojo jezo, ka-tero kuha zoper Hoheuwartov klub, izlil nanj. Z Ebenhochom se ne upa tako govoriti, kakor z menoj, Ebenhoch je član velike stranke, Luegerja pa, misli si grof Taaffe, tega že lahko z velikim prstom potipam, kerni član velike stranke in je

otipavanja že vajen. Govornik trdi, da so ministri nekake sluge parlamenta ali vsaj parlamentu pod-rejeni, sicer bi ne bilo moči obtožiti jih. Sicer je pa to vse jedno, gotovo je, da ministri ne smejo biti sluge posameznih strank, a to je znano, da je bila po-dana v govoru stoječa izjava le ker je to zahte-vala leviča. Ministrov današnji govor je prav v zmislu tega razmerja mej ministrom in strankami. Jedna stranka dobi to, druga dobi dvornega svet-nika, zdaj dobi prva svoje stavbene mojstre in vse samo zato, da rešijo valutne predloge. Govornik iz-javi, da bode glasoval za predlog Zuckrov, češ, da je prebivalstvo interesirano, da se stvar ugodno reši in če bi se ne zgodilo bilo bi ljudstvo močno vznemirjeno. Ministri sicer niso naši sluge, kakor mi nismo sluge ministrov, vsi pa smo, ministri in poslanci, sluge narodov. Če je neki levičar rekel, da je to fraza, dobra za Lerchenfeldske volilce, odgovarjam mu na to: Lerchenfeldski volilci so zame važnejši, nego blagonaklonjenost ministrov ali gosp. Wrabetza.

Grof Taaffe zavrača trditev, da je Eben-hochu drugače odgovarjal, kakor Luegerju. Če je pa bil v tonu odgovora kakšen razloček, tako je to povse naravno. Govor Ebenhochov je bil stvaren in odgovor tudi; glede govora Luegerjevega pa je bilo treba pojasniti stališče ministerstva. Čest le ton, qui fait la musique; v izvestnih stvarih treba uda-riti na močnejši register. Hvaležen sem mu na izjavi, da minister ne sme biti sluga posamne stranke. To tudi nismo in v svesti si odgovornosti svoje sem iz-javil, da smo sluge Nj. Velečanstva cesarja, ki nas je imenoval in nas lahko vsak hip odpusti. Kar je rekel predgovornik o zakonu, na to je odgovor kratek: vlada je zakon tako ustrojila, kakor je že-lela večina odsekov. Vlada torej ni svojevoljna in bode tudi v bodoče tako ravnala, kakor doslej. Mogoče, da se je vlada motila, dobro voljo pa je imela storiti vse, kar je stvari v korist. Posl. Lueger rekel je tudi, da se vrši tukaj nekakšna licitacija. Zoper to moram protestovati; licitacija ni primerna zbornice; mogoča je v krčmi, v par-lamentu pa ne.

Po kratkem govoru poročevalca vsprejel se je na to predlog posl. Widmanna.

Zbornica odobrila je na to več paragrafov za-kona brez debate.

Posl. Pininski izjavi, da bodo Poljaki gla-sovali zoper zakon, ker je obveljal predlog Wid-mannov. Isto izjavi posl. dr. Kaizl imenom Mla-dočehov.

Zbornica vsprejme nato po kratki stvarni de-bati še nekatere nadaljne paragrafe tega zakona in zaustavi na to obravnavo. Pred koncem obžaluje poročevalec, da so bile podane izjave posl. Pininskega in Kaizla, ker zdaj ni gotovo, bode-li zakon obveljal. — Posl. Jaworski potrди, da je govoril Pininski ime-nom celega kluba.

Posl. Hofmann-Wellenhof interpeluje za-radi dogodkov v Solnogradu o priliki Bismarcko-vega prihoda; posl. Ciani zaradi znižanja tovor-nine za domača vina, posl. Heilsberg pa zaradi neke odločbe dež. šolskega sveta štajarskega.

Seja se na to zaključiti. Prihodnja seja v po-nedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. julija.

Moravski Čehi,

kar jih stoji v vladnem taboru, so kar srečni, da je bil odlikovan njih vodja dvorni svetnik dr. Fan-derlik. V kratkem priredili bodo Fanderliku v čast velik banket, na katerem bode slavljenec razvil svoj program in dokazal, kako močno podpira vlada moravske Čeha. — Hanaški posestnik Čepek, ki je bil v Brnu cesarja prosil, naj se dá kronati za kralja češkega, postal je kar čez noč popularen mož. Od vseh strani, od zasebnikov in od korpo-racij, dobajajo mu izrazi priznanja, da je imel po-gum tolmačiti svetlemu vladarju najiskrenejšo željo naroda češkega, da je odločno dvignil zastavo če-škega državnega prava.

Bukovinske homatije.

Novi deželni predsednik bukovinski, baron Krauss, menda tudi nima posebne sreče z Rumuni, ker je mej njim in pravoslavnim metropolitom na-stal konflikt, vsled katerega bode ta cerkveni do-stojanstvenik odstopil. Metropolit Morariu-Andrie-wicz je unet Rumun in podpira rumunske težnje z vsem svojim ugledom. V zadnjem pastirskem listu spozabil se je tako daleč, da je brez ovinkov oštel maloruske pravoslavne volilce zato, ker niso volili

rumunskih, ampak svoje poslanca v deželni zbor. To je vzrok konfliktu. Metropolit mudi se zdaj na Dunaji, a vzlic močni saslombi, ki jo imajo Rumuni pri vladi, najbrže ne bo ničesar opravil.

Vnanje države.

Bismarck

razburil je po svoji kritiki sedanjega sistema vse javno mnenje na Nemškem in dotiral nasprotstvo do akrajnosti. Že zadnjič smo omenili, kako strastno mu odgovarjajo oficijozni listi, zlasti s ozirom na Bismarckov pogovor s urednikom Dunajske „Neue Freie Presse“. Skoro ob enem odgovarjajo na to vsi neodvisni in Bismarcku udani listi, in sicer jako rezko, tako da ni moči uganiti, kako daleč utegne še ta razpor priti. Ves žurnalistični prepir kaže jasno, da je Bismarck še dandanes najpopularnejši mož na Nemškem, a da so nemški kralj in knezi popolnoma pozabili, koliko hvale so mu dolžni. Po nekod se čuje, da misli vlada sodno postopati zoper Bismarcka, kar pa ni verjetno, ker je Bis-marck neodvisen in ne več državni uradnik. — Za inozemstvo je Bismarckova kritika kaj važna, ker prav iz nje se dá posneti, v kakšnih rokah je po-litika naše zaveznice in koliko se je na to poslednjo zanašati.

Angleške volitve.

Velika večina poslancev volila se bode v po-nedeljek; mesta volijo dne 8. julija. Vseh po-slancev je voliti 670 in sicer volijo Angleška in Wales 495 (samo London voli 59 poslancev), Škot-ska 72 in Iraka 103. — Gladstone razvil je zdaj v vseh podrobnostih svoj politični program in po-jasnil, kako misli uživiti Home Rule. Liberalni vo-lilci niso s tem načrtom za ureditev razmerja mej Angleško in Irsko nič kaj zadovoljni in to bi uteg-nilo uplivati na končni izid volitev.

Dopisi.

Z Dolenjskega 28. junija. [Izv. dopis.]

(Ovadbja proti kirurgu.) Naš kazenski zakon ima določbo, da se zdravniku odvzame praksa, ako se mu dokaže nevednost in zdravljenje proti na-ukom, če iz tega zlo izhaja. Nekateri doktorji me-dicine gledajo neljubo na one kirurge, ki niso dok-torji medicine, ki se pa še tu in tam mej nami nabajajo. Ali to jih vendar ne napotuje do tega, da njim dozdevne kaznive slučaje sodišču nazna-njajo; pametnejši si nemara mislijo, da niso svoje véde z veliko žlico zajeli in da so tudi zmotljivi. V neki vasi na Dolenjskem živi in zdravi že več let kirurg. Pokličejo ga vlni k bolniku, na kojega se je težak voz zvrnil ter mu nogo zlomil. Ta člo-vek je del časa pod vozom ležal ter si sam z zlomljeno nogo izpod voza pomagati hotel. Po tem nehanju si je še hujše pohabljenje naklonil. Naš kirurg vse stori, kar je vedel in znal. Videč ne-varen slučaj, pove bolniku, da naj se da v Ljub-ljansko bolnišnico spraviti. Zdravnik mu ponudi svoje konje za vožnjo in tudi nekaj denarja za po-tovanje. Bolnik odločno pove, da v bolnišnico ne gre. Zdravnik zdravi naprej, mora zdraviti, drugače pride v kazen. — Mej zdravljenjem je novateenje v naši vasi. Okrajni glavar Kočevski dr. Thoman pl. Montalmar izvé, da navedeni bolnik namara ni v pravih zdravniških rokah ter dá okrajnemu zdrav-niku g. dr. Linhartu iz Kočevja nalog, bolnika pre-gledati. K dru. Linhartu se pridruži tudi vojaški zdravnik g. dr. Wallner. Oba pregledata bolnikovo nogo v pričo našega kirurga le hitro in — g. doktor Linhart stori potem ovado pri sodišču proti kirurgu, da je neveden, da je storil „Kunstfehler“, da ima bolnik zbok nevednega ravnanja kirurga malo skriv-ljeno nogo. Kazenska obravnava proti kirurgu se začne. Vpraša se g. dr. Wallner kot priča. Ta pove, da je prepovršno pregledoval bolnika, da bi mogel določno krivdo kirurgu-zdravniku dati. Sodnik za-sliši gg. dr. Linharta in dra. K. kot zvedenca. Gosp. dr. Linhart odločno izreče, da je kirurg slabo, nevedno zdravil in g. dr. K. za njim isto. — Kirurg se obsodi na izgubo prakse. Ta se pritoži ter prosi na podlagi izpovedbe dr. Wallnerja, da še drugi zvedenci stvar preiščejo. Prizivno sodišče v Novem mestu ugotovi tej zahtevi ter da slučaj preiskati po vseučiliškem prof. kolegiju. Ta kolegij odda na kaci-h šest ozko pisanih polah svoje muenje, da kirurgu ni moči očitati v tem slučaju nevednosti in ne pre-greška. Mediciniška fakulteta se izjavi, da kirurg ni mogel lahko drugače ravnati, nego da je po zlom-ljeni kosti razmesarjeno meso pred vsem lečil, kar mu prva zvedenca v zlo štejeta, ker, kaj pomaga vravnama kost, če bi bolnik na rani, oziroma otro-vani krvi umrl —; ta kolegij izrečno pove, da tudi jako dober dr. medicine-kirurg ne bi drugače rav-nati mogel in posebno ne tam na deželi brez dobre asistence, in prav ostentativno kolegij povdarja, da

je dr. Linhart prepovršno bolnika pregledal predno je ovadbo storil in potem svojo sodbo o slučaju izrekel. — Vzklicao sodišče je seveda sodbo prvega sodnika razveljavilo ter kirurga obtožbe oprostil. A zdravnik je po sodbi prvega sodnika hudo tepen. Nekdo je skrbel za to, da se je istemu sodišču naznanilo veliko slučajev, v katerih bi naš kirurg bil nespreten, to se pa ni dokazalo, ampak po dotičnih nekdanjih bolnikih nasprotno dognalo. To vse se je raztrosilo v svet, akoravno je okrevajoči bolnik z zlomljeno nogo ljudem in tudi pred sodiščem rekel, da si je naš kirurg toliko prizadeval, rešiti ga, kakor le v naši vasi mogoče. Mož trpi veliko škodo. Da se stvar z učinkom sodbe prvega sodnika ne razširja, sem objavil ta slučaj in morebiti bode dr. Linhart, ki je že v drugo bil v takem slučaju po fakulteti desavouiran, v prihodnje postopal previdnejše, ali si vsaj kam zabeležil, da dr. Linhart, c. kr. okrajni zdravnik v mogočnem Kočevju, ni nezmožljiv in vsaj ne korifeja, kateri gre sodba o zdravljenju drugih zdravnikov. Pač velja tudi tu: „Die grösste Bildung, der mildeste Richter“. —

„Matica Slovenska“.

92. odboreva seja v četrtek 23. junija 1892. leta.
(Konec.)

Za lanskó leto je vplačalo udnino 1754 letnikov, za letošnje doslej 937. Od zadnje odboreve seja pristopilo je „Matici“ 81 letnikov in 1 ustanovnik (izmed letnikov), namreč:

A) Kot ustanovnik:

Zamida Matija, deželni svetnik v Ljubljani.

B) Kot letniki:

Albrecht Luka, učitelj pri Sv. Ani nad Tržičem. Aplen Andrej, župnik v St. Jakobu na Koroškem. Balon Mihael, oskrbnik v Brežicah. Bauer Karol, župnik v St. Lipšu na Koroškem. Berlec Ivan, c. kr. žand vodja v Novem Mestu. Bezenšek Ant., realski profesor itd. v Plovidvu. Brovet Rupert, c. kr. dav. pristav v Brežicah. Butora Ivan, klerik v Zagrebu. Ebner Ivan, bogoslovec v Celovcu. Frančiškanski samostan v Brežicah. Germ Matej, bogoslovec v Celovcu. Giontini J. R., trgovina v Ljubljani. Gomilšek Franc, abiturijent v Mariboru (2 iztisa). Gradišnik Lenart, uradnik v Celovcu. Gregorič K., merosodnik v Brežicah. Havliček Franc, bogoslovec v Celovcu. Horvat Dragotin, klerik v Zagrebu. Hutter Vekoslav, bogoslovec v Celovcu. Jakelj Val., kapelan v Senožecah. Jereb Josip, administrator na Dravi. J. A., dijak v Ljubljani. Judnič Davorin, nadučitelj v Košan. Kauský Jan, kapelan v Makolah. Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov na Vrhniki. Kone Franc, posestnik v Piršenbregu. Kessler Alojzij, c. kr. sod. pristav v Metliki. Kindelmann Jakob, kapelan na Fari. (Koroška). Krejči Vojteh, kapelan v St. Jakobu na Koroškem. Lavtar Valentin, kapelan v Kranju. Lovšin Ivan, kapelan v Mokronogu. Mali Anton, kapelan na Blokah. Marinič Ivan, dekan na lipi (Koroška). Matevžič P., kapelan na Fari (Koroška). Medved Matija, trgovec in posestnik v Zagorju. Mešiček Josip, kapelan v Brežicah. Milavec Josip, trgovec in posestnik v Cirknici. Modestin Josip, profesor v Zagrebu. Oblak Anton, župnik v Gozdanjah (Koroška). Pirč Ciril, trgovec in posestnik v Kranju. Planinec Franc, načelnik železnične postaje v Brežicah. Plesničar M., učitelj na Reki (Primorska). Pogačar Josip, c. kr. sod. kancelist v Mokronogu. pl. Pohl Josip, župnik v Pišecah. Poljanšek Ignacij, pek in posestnik v Brežicah. Postružnik Gustav, trgovski pomočnik v Brežicah. Postružnik Rudolf, c. kr. dav. pristav v Brežicah. Rauter Franc, učitelj v Brežicah. Rojina Franc, učitelj na Dobravi. Rotner Ivan, kapelan v Rogatcu. Rupnik Ivan, učitelj pri Sv. Florijanu (Štajerska). Sebenikar Matilda, poštarica itd. na Rakeku, „Slovenija“, akad. društvo na Dunaji. Stajniko Ivan, župnik v Tinju. Stante Jakob, učitelj v Dobovi. Stres Anton, bogoslovec v Celovcu. Strmšek Vekoslav, učitelj pri Sv. Petru (Štajerska). Suwa Ivan, tovarniški delovodja v Spodnji Šiški. Svaton Josip, bogoslovec v Celovcu. Šavbah Franc, župnik na Domačalah (Koroška). Šircel Rozalija, trgovca soproga v Mokronogu. Šola dekleška osemrazredna pri sv. Jakobu v Ljubljani. Šubel Ivo, stud. jur. v Velikoven. Tomše Josip, c. in kr. stotnik na Dunaji. Trafenik Luka, nadučitelj pri Sv. Florijanu (Štajerska). Dr. Treo Dragotin, odvetniški kandidat v Celji. Dr. Unterlugger Josip, c. kr. san. načelnik v Sarajevu. Urbánek Martin, kapelan v Šmihelu (Koroška). Vacovsky Vaclav, provizor v Štebnu (Koroška). Valeš Vaclav, kapelan v Guštajnu (Koroška). Vidović Anton, župnik v Kamanju. Vončina Josip, nadučitelj v Škočidolu (Koroška). Vrbič Mihael, učitelj, v Ribnici. Wessner Marija, mestna učiteljica v Ljubljani. Zablatnik Iv., župnik v St. Ilju na Koroškem. Zabukovec Ivan, mestni kapelan v Metliki. Zechner Sidonija, hči graščinskega nadzornika v Brežicah. Zevnik Josip, trgovec v Brežicah. Zupanec Jurij, bogoslovec v Zagrebu. Zvirn Franc, učitelj v Brežicah. Žak A., stotni vikar v Celovcu. Žekar Martin, kapelan v Manjšbregu.

Domače stvari.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 5. dan julija 1892 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanilo predsedstva II. Finančnega odseka poročilo o mestne blagajnice in z njo združenih fondov računskih zaključkih za 1891. leto. III. Stavninskega odseka poročilo o gradnji novega kanala na Marije Terezije cesti. IV. Poročilo odseka za olupšavo mesta o mestnega vrtarja predlogu, da bi bilo narediti hišo za pomnoževanje rastlin. V. Poročilo odseka za mestno godbo.

— (Izlet „Glasbene Matice“ pevskega zbora in „Čitalnice“ na Bled.) Pri najkrajšem vremenu odpeljalo se je včeraj zjutraj blizu 400 članov „Glasbene Matice“, „Čitalnice“ in drugih rodoljubov posebnim vlakom na Bled. Ker je bilo vreme ves dan lepo, imeli so vsi zares krasen dan na divnem našem Bledu. Pri maši pel je oddelek pevskega zbora „Glasbene Matice“. Skupni banket bil je jako animiran. Koncertne pevske točke mešanega in pevskega zbora pod vodstvom g. Hubada izvrševale so se prav točno in vzbujale občno zadovoljnost mnogobrojnega občinstva. Že zjutraj pridružilo se je nekaj rodoljubov v Loki in v Kranji, še več pa jih je prišlo popoldne iz omenjenih dveh krajev, potem iz Radovljice in drugih krajev okolice. V toplicah, pri Petranu in po raznih drugih gostilnah bilo je ves dan živahno gibanje.

— (St. Jakobsko-Trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,) ki je imela včeraj zvečer svoj občni zbor na vrtu „pri Virantu“, obudila je v mnogobrojnem občinstvu veliko navdušenja za dobro stvar in dosegla jako lep gmoten uspeh. Najpoglaviteje je, da se je sinoči ustanovila ženska podružnica za St. Jakob in Trnovo, ker oglasilo se je zanjo takoj nad 30 uavzočnih gospej in gospodičen, katerim se gotovo v kratkem pridruži še mnogo drugih. Večje poročilo priobčimo jutri.

— (Osebne vesti.) Okrajni narednik Novomeškega domobranskega batalijona, g. Ant. Trzina, stopil je v pokoj in dobil v priznanje svojih zaslug srebrni zaslužni križec s krono.

— (Kres v spomin sv. Cirilu in Metodu na Drenikovem.) Opozarjamo še enkrat na slavnost, katero priredi čitalnica Šišenska danes zvečer na Drenikovem vrhu. Brez dvoma zbralo se bode mnogo čestilcev naših blagovestnikov k tej rodoljubni slavnosti.

— (Gg. pevci „Ljubljane“) naj se polnoštevilno udeležé današnje pevske skušnje, namenjene pouku pesmij, katere se bodo pele pri „Sokolovem“ družbinskem večeru v spomin in v proslavo pokojnega rodoljuba Antona Kneza dne 7. t. m. na vrtu Ferlinčeve restavracije.

— (Ljubljanske mestne šole.) C. kr. mestni šolski svet je določil, da je tekoče šolsko leto na mestnih ljudskih šolah Ljubljanskih skleniti v sredo dné 13. julija. — Za nemško mestno deško šolo je imenovan učiteljem g. Gust. Kleč, dosedaj učitelj v Cirknici.

— (Spominski dan.) Danes je minolo 250 let, odkar se je rodil Abraham a St. Clara, imeniten cerkven govornik in pisatelj nemški. Rodom iz Švabskega (njegovo prave ime je bilo „Ulrik Megerle“) prišel je na Dunaj in postal l. 1669. dvorni pridigar in kot takega spoštovali so ga vsi, bodisi velikaši ali prostaki, do njegove smrti leta 1709. Vsi sovrstniki so ga povzdigovali z besedo in dejanjem. Njegova pohvalnica primerja ga „resnobno-kaznujočemu Catonu in veselemu, svet zaničujočemu Demokritu“. Najlepši spomenik postavil mu je Schiller s tem, da je v „Valenštajnovem ostrogu“ zložil imenitno „kapucinado“ po načinu Abrahama a St. Clara. Med njegovimi spisi je za nas Slovence najimenitnejši „Eine redliche Red für die krainische Nation“ (natisnjen l. 1705). V tem spisu opisuje prirodna čudesa kranjske dežele in poudarja, da je čudo nad vsemi čudesi ahatni zid okoli in okoli dežele: „Aber Wunder über Wunder ist dieses, dass das ganze Herzogtum Krain nach der Länge und Breite mit einer starken Mauer umgeben, und was noch mehr, so ist diese Mauer nicht vom gemeinen Stein, als etwan Ziegeln oder Quaderstück, sondern von purem kostbarem Achat. Verstehen aber durch diesen Achat den heiligen Martyrer und Blutzegen Achatium, welcher von dem gesammten Land als ein sonderer Patron und Schutzherr erkiesen worden“. Potem govori o slavni

zmagi Slovencev pri Sisku dne 22. junija (sv. Aha-cija dan) 1593 in primerja Andreja Turjaškega Samsonu. — Tako so nekdanj na Dunaji Kranjce spoštovali, a sedaj? —

— (Ponesrečil) je sinoči nad Podnartom g. Adolf Volanšek, c. kr. davčni pristav v Škofji Loki. Padel je, zgrešivši pot, raz neko strmino ter ostal na mestu mrtev. Pokojnik bil je vesten uradnik in občečisljen družabnik. Velik ljubitelj glasbe in sam spreten godbenik, bil je tudi osnovelec godbenega kluba v Škofji loki. Ob njegovi krsti plaka mlada vdova. N. v m. p.!

— (Poboj.) V St. Vidu nad Ljubljano nastal je včeraj povodom neke svatbe mej fanti iz Medna in Šentvidčani pretep, pri katerem je bil jeden fantov z nožem smrtno ranjen.

— (Županova volitev v Novem mestu.) Piše se nam iz Novega mesta dne 2. t. m.: Občinske volitve so se v redu vršile in tudi volitev župana ter starejšinstva. Za župana bil je izvoljen z 20 izmed 22 glasov (prišli so tudi virilci) gosp. Fran Perko, za starejšine pa gg.: Adolf Pauser, trgovec, dr. Schegula, odvetnik, in dr. Poznik, notar. Torej je to vse prav. Kar pa nobenemu ni bilo všeč, je to, da niti pri volitvah odbora, niti pri volitvi župana in starejšinstva naš okrajni glavar g. pl. Vesteneck ni sam posredoval; poslal je najmlajšega praktikanta. Ne da bi hotel mladega političnega uradnika s tem žaliti; on je stvar tako opravil, kakor bi jo bil njegov šef. Ali odsotnost političnega našega šefa pri volitvi župana ter starejšinstva je preostentativna bila, da je ne bi vsak zapazil, ki tukajšnje razmere pozna. — V naši občini je nekaj virilistov, trije izmed Slovencev, trije pa izmed nemško mislečih ljudij. Ker g. Gustin in pl. Lehman pri volitvah nista prišla v odbor, akoravno si je prvi hudo prizadeval priti vanj, dobila sta si pooblastila od virilcev, da moreta kako okolo hoditi po mestni dvorani. To teh dveh mož, kojih jeden, pl. g. Lehman, je za našo občino zaslužen mož in bi ne smel v jedno vrsto z možmi se postaviti, katere vodi le strastna častilakomnost, ne postavlja v najlepšo luč. Jaz saj si ne bi hotel na tak način pomagati do sedeža v občinskem odboru, če sam nisem virilist, če me volilci nočejo vanj voliti in če bi v meni častilakomnost še tako žarno gorela!

— (Okrajni cestni odbor v Metliki.) Piše se nam iz Metlike dne 30. m. m.: Pri današnji volitvi okrajnega cestnega odbora v Metliki je izvoljen g. Anton Prosenik, trgovec iz Metlike, načelnikom in g. Franc Gustin, trgovec iz Metlike, njegovim namestnikom. Gosp. Anton Prosenik je že sedaj zaporedoma šestkrat voljen in je že od leta 1876 zmirom načelnik cestnega odbora Metliškega.

— (Iz Dolenjskih Toplic) se nam piše dne 2. julija: Čeprav je bil mesec junij jako vlažen in je skoro vsak dan deževalo, prišlo je vzlic temu v naše toplice 169 oseb zdraviti se. Upamo, da bode meseca julija in avgusta prišlo še veliko več oseb.

— (Frančišek Pihač †.) V Beljaku je dne 2. t. m. umrl trgovec z manufakturnim blagom, gosp. Frančišek Pihač, po dolgi mučni bolezni. Blagi pokojnik zapustil nas je v najlepši moški dobi, imel je jedva 37 let. Bil je vedno značajan in veren Slovenec in tudi v najhujših časih ni zatajil svoje slovenske narodnosti. Mnogo je moral zaradi tega pretrpeti od nestrpnih nasprotnikov. Bil je dosmrten ud „Družbe sv. Mohorja“, ud „Matice Slovenske“, ustanovnik podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ in je sploh rad podpiral vsa domoljubna podjetja. Slovenci bodemo mu ohranili blag spomin. Lahka mu zemlja!

— (Iz Ormoža) se nam piše: V Petrijan-cih na Hrvaškem, prav blizu Ormoža, našli so v Dravi dne 29. junija truplo 40letnega moža, ki je moralo že več tednov ležati v vodi. Pri mrtvecu našli so 260 gld. gotovine. To pa ni tisti plavičar, ki je pri Ormožu utonil, kajti dotični imel je pri sebi dosti več denarjev. — Posestnik T. Verzelj padel je 27. junija blizu Ormoža pod svoj, s kamni otovorjeni voz. Kolesa so mu šla čez noge in ju zdrobila. — Dne 26. junija zmešalo se je posest-nici Mariji Munda v Pušencih in sicer ob času, ko so se vsi domači ljudje mudili v cerkvi; vzela je nož in si prerezala grlo. — Prav ta dan utonil je v Brotonečiču 5letni otrok posestnika Janžekoviča in sicer v mlaki za hišo.

— (Obesil) se je te dni v nekem gozdiču pri Tratu 44letni mizar Anton Pavšič iz Vipave.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. julija. Vladni krogi in izjava združenih levičarjev imenujejo poročilo o pogovoru ministerskega predsednika z vodjami leve, katero poročilo je natisnjeno v nekem današnjem jutranjem listu Dunajskem, popolnoma nekorektno.

Praga 4. julija. Član gospodske zbornice Henet umrl.

Budimpešta 4. julija. Pri proračunski razpravi v magnatski zbornici govoril knez-primas o svojem, vladi stavljenem predlogu, kako bi bilo radikalno rešiti vprašanje v posilnem krščenju in konstatoval, da se papež ne utika v notranje reči Ogerske.

Razne vesti.

* (Velociped v vojski.) Na Dunaji je videti pogostoma ordonance na visokem kolesu. Te ordonance opravljajo službo mej dalje dislociranimi oddelki in imajo svoje velocipede prirejene tako, da mogo prevažati tudi službene pakete.

* (Ginljiva očetovska ljubezen.) Upokojeni stotnik 10. turkestankega batalijona, D. N. Belousov, sedemdesetleten starček, odpravil se je proti konci minulega leta iz vasi Džarkent na kitajski meji Turkestanu peš v Peterburg, da bi tam poskrbel za odgojo svojih 12 otrok. Vojsko ministerstvo se je živo zavzelo za osodo starega vojnika in bodo njegova prizadevanja bržkone imela dober uspeh.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

3. julija.

Pri **Mariji**: Jakše, Kapluš, Pluhaczek z Dunaja. — Reisser, Medar, Soltman, Regula, Matez iz Gorice. — Globočnik iz Velikih Lašč. — Mravljag iz Kranja. — Fröhlich iz Kamnika. — Winterhalter iz Maribora. — Schleimer iz Kočevja.

Pri **Stenu**: Guttman, Böhm, Lotties, Lellewar, Neuburg z Dunaja. — Molik, Hambock iz Gorice. — Wortman z Reke. — Reisaug iz Trsta. — Mayer iz Gradca. — Ochs iz Prage. — Globočnik iz Kranja.

Pri **južnem kolodvoru**: Schachner, Vodnik, Schepitz, Benigher.

Oklic.

Prostovoljna dražba v zapuščino zamrlega gospoda **Jakoba Lukan-a**, okrožnega zdravnika v **Št. Vidu** pri **Zatičini**, spadajoče premičnine, pritikline, tako živine, vozov, strojev, pridelkov na polji in travnikih i. t. d., vršila se bode

dné 7. julija 1892

dopoludne ob 8. uri v **Št. Vidu** pri **Zatičini**, in če potrebno nastopne dni.

Kupci vabijo se k tej dražbi, s tem, da se odda vsaka reč le proti gotovi plači ter ima kupec kupljeno stvar takoj odstraniti.

C. kr. okrajno sodišče v Zatičini

dné 2. julija 1892.

(776)

Loterijne srečke 2. julija.

Na Dunaji: 63, 59, 49, 9, 87.
V Gradci: 18, 35, 62, 66, 15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. julija	7. zjutraj	741.7 mm.	14.8° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	740.1 mm.	22.0° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	739.7 mm.	15.9° C	sl. szh.	jasno	
3. julija	7. zjutraj	740.2 mm.	16.0° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	25.0° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	738.4 mm.	19.1° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 17.6° in 20.0°, za 1.5° pod in 1.8° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 30. junija 1892.

	Prejani teden
Bankovcev v prometu	410,969.000 gld. (+ 12,256.000 gld.)
Zaklad v gotovini	246,768.000 " (+ 1,085.000 ")
Portfelj	151,190.000 " (+ 9,585.000 ")
Lombard	24,949.000 " (+ 1,421.000 ")
Davka prosta ban-kovčna rezerva	44,839.000 " (- 9,987.000 ")

Dunajska borza

dné 4. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.40	95.45
Srebrna renta	95.20	95.25
Zlata renta	112.75	112.80
5% marcna renta	100.90	100.90
Akcije narodne banke	998	998
Kreditne akcije	317.50	315.35
London	119.55	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.50	9.51
C. kr. cekini	5.67	5.68
Nemške marke	58.60	58.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182 75
Ogerska zlata renta 4%	110	35
Ogerska papirna renta 5%	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	189 25
Rudolfove srečke	10	23 75
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“.

Preselitev prodajalnice.

Prodajalnica

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

AD. HAUPTMANNA

je sedaj

na sv. Petra cesti h. št. 41

ob vogalu Reseljeve ceste

v lastni hiši.

Filijala:

(774—1)

Slonove ulice št. 10—12.

Otvoritev trgovine.

Usojam se s tem uljudno naznaniti, da sem **dne 1. julija t. l.** na **Starem trgu** pričel pod firmo

Karol Planinšek

(preje **F. Plautz**)

trgovino s specerijskim in materijalnim blagom.

Sklicevaje se na svoje dolgoletno delovanje v tej stroki in zagotavlja dobro in pošteno postrežbo, priporočam se za mnogobrojna naročila.

S spoštovanjem

KAROL PLANINŠEK

trgovec.

(775—2)